

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (5' ΛΟΥΚΑ)

Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{\epsilon}{\eta}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\delta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{\rho}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\delta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{\rho}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

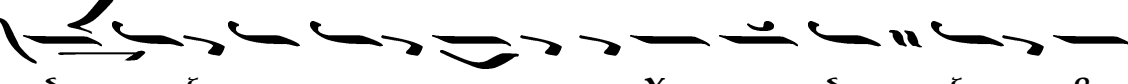
Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

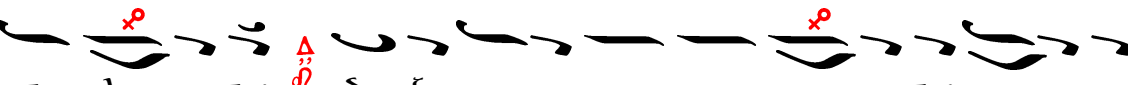
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{\Delta}{\delta}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α

 μεις των ουρανων εβων σοι Ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη βα

 σι λειασου δοξατη οικονομια σου μονεφι

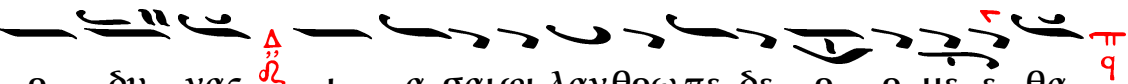
 λαανθρωωπε

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

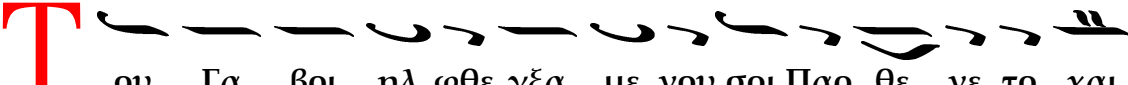

Tας αληδονας των Αγιων ασυπερσθε

 παθονδυσωπηθητι Κυριε και πασας ημωντας

 οδυνας ιασαιφιλανθρωωπε δεοομεεθα

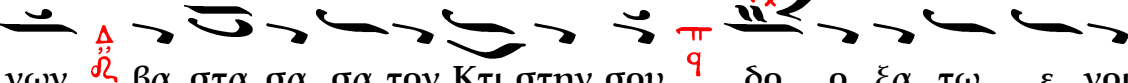
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

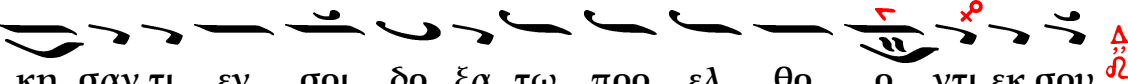

Tου Γαβριηλ φθεγγεμενου σοι Παρθενε τοχαι

 ρε συντηφωνηεσαρκου τοτων ολων Δε

 σποοτης ενσοιτηαγια Κιβωτωωςεφηο

 δικαιος Δαβιδ εδειχθησπλατυτεερατωνουρα

 νων βαστασασατον Κτιστην σου δοοξατωενοι

 κησαντι ενσοι δοξατωπροελθοοντι εκσου

 δοξατωελευθερωσαντι ημας δια του τοοκχϛ

σου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Κε -θ

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρων τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λε ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταυρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τας απ αι ω
νος θα νον τας ως μο νος φι λαν θρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μη τε ρα σε Θε ου ε πι στα με θα παν τες
Πα ρ θε νον αλ η θως και με τα το κον φα νει σαν
πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην α γα
θο ο τη τα σε γαρ ε ε χο μεν α μα ρτω λοι
προ στα σι αν σε κε κτη η με θα εν πει ρα σμοις
σω τη ρι αντην μο νην Πα να μω μον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
μα κα τε πληττε ναυτας δι α του το α πελθουσαι
τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γερ σιν τον Α δην ε
σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος
και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως
φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου

Δόξα.

Ε τω Σταυρω προσηλωθεις η ζωη των απαν
των και εν νεκροις λογισθεις ο αθανατος Κυριος
ανεστης τριημερος Σωτηρ και ηγειρας Αδαμ
εκ της φθορας δια του τοιαιδυναμειστων ουραν
ων εβωων σοι ζωοδοτα δοξα τοις σοις πα
θημασι Χριστε δοξα τη Αναστασει σου
ξατη συγκαταβασει σου μο νεφιλα ανθρωπω πε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος 4̄ Κε - ς

Μ αρια το σεπτον του Δεσποτου δοχει ον
ναστησον ημας πεπτωκοτας εις χαος
νης απογνωσεως και πταισματος και
θλιψεων συγαρπεεφυκασαμαρτων σωτη
ρια και βοηθεια και κραταια προστασια
και σωζεις τους δουλους σου

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τῶ θα να α
τῶ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δῶ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τῶ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω $\frac{\pi}{9}$

Τ οισ ε ρη μι κοις α παν στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται $\frac{\Delta}{\delta}$ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος $\frac{\pi}{9}$

χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι $\frac{\Delta}{\delta}$ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην $\frac{\Delta}{\delta}$

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω $\frac{\pi}{9}$ δι α του το α σω μεν
τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α $\frac{\pi}{9}$

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ορητων σων υψωσασμε νομων ^Δ αρε

ταις εκ λαμπρον ο θεος ινα υμνωσε ^π 9

Δ ε ξια σου χειρι λαβων συ λο γε φυ λα ξον

με φρουρησον ^Δ μη πυρ με φλε εξη της αμαρτι

ας ^π 9

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π 9

Ἀντίφωνον Γ΄

Ε πι τοις ειρηκοσι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυλας του Κυριου ^Δ ευφρανθη μου το πνευμα

συ γχαι ρει η καρδια ^π 9

Επι οίκον Δαβὶδ φόβος με γὰς ἐκεῖ γὰρ
θρόνων ἐκτεθέντων ^Δκρίθη ἡ σὸνταὶ ἀπασαί
αἰφυλαί τῆς γῆς καὶ γλωσσαι ^π9

^χ **Δ**οξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ αἰ ^Δκαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων ἀμήν ^Δ

Αγίῳ Πνεύματι τιμὴν προσκυνήσιν δοξάν
καὶ κράτος ^Δὡς Πατρὶ τε ἀξίον καὶ τῷ Υἱῷ ὡδὲ προσφερεῖν ^π9
μόνας γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῆ φυῦσει ἀλλ
οὐ προσωποῖς ^π9

Τὸ Προκείμενον.

Νυν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος ^Δθησομαι ἐν
σωτηρίῳ παρησία σομαι ἐν αὐτῷ ^Δ

Στίχος α΄. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. ^Δ

Νυν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος ^Δθησομαι ἐν
σωτηρίῳ παρησία σομαι ἐν αὐτῷ ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν
Σω τη ρι ωπαρησι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Aι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε —————
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
—————
το με γα ε λε ος σθ **Δ** και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σου ε ξαλειφοντο α νο μη μα μδ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μδ και α πο της α μαρ τι ας μδ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μδ ε γω γινωσκω και

η α μαρ τι α μδ ε νω πι ον μδ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδδ γαρ εν α νο μι αις ου νε ληφθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μδ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
 ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
 να

Α πο σρεψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορησηςμεαποτπροσωπεσε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουςταςοδουσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψεσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνηνσε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγαγελειτηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ζ' Ταις της Θεο το οκθ πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μθ

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ΄
 καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α΄. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη

γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

*καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Μαρτυρικὴν σύνοδον θεοτερπέα μέλψομεν ὕμνοις.*

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, Ἀρέθα παμμακάριστε ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ τῶν σὺν σοὶ Μαρτύρων, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω, τὴν φωσφόρον καὶ ἔνθεον μνήμην.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνω τὸ πολίτευμα σαφῶς, ἐν οὐρανοῖς κτησάμενος θεομακάριστε, Χριστοῦ τῇ ἐκμιμήσει, σαυτὸν παραδέδωκας, πόθῳ τοῦ μαρτυρίου, τοῖς ἀνόμοις Ἑβραίοις θεόφρον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῆμα παραβάς τὸ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραῖος ὁ παράνομος, καὶ ἀδικώτατος τὴν θεόλεκτον ποιμνὴν, Χριστοῦ ἐλυμήνατο· ὁμῶς εἰσπράττει δίκην, τῇ δικαίᾳ καὶ θείᾳ προνοίᾳ.

Δόξα.

Τρίβον διοδεύων ἀληθῶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, Χριστῷ προσήγαγες, Μαρτύρων Ἐκκλησίαν, Ἀρέθα πανεύφημε, πάσης ἐξ ἡλικίας, καὶ ἐκ γένους παντὸς ἠθροισμένην.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνοὺς τὴν πανάχραντον πιστοί, Παρθένον εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν

εὔδιον λιμένα, τὴν ἀπάντων πιστῶν σωτηρίαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζῶσόν με ἔξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Καὶ τῶν Ἀγίων.

ᾠχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωννυμένην ὁρῶντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, σοῦ τὴν Ἐκκλησία, Ἑβραίων παῖδες παράνομοι, φθόνῳ τηκόμενοι, ἐν αἰκισμοῖς πολυτρόποις, ἀφειδῶς ἠκίζοντο, μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰοβόλον τὴν γλῶσσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἔχοντες, καὶ σὲ βλασφημοῦντες, τὸν τούτων τοὺς προγεννήτορας, ἐλευθερώσαντα, τῆς παλαιᾶς τυραννίδος, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Σῶτερ κατέσφαξαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταμόνας ὁ πλάσας, θεουργικῶ νεύματι, σὺ τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τίς τῆς προνοίας σου, βάθος δυνήσεται, καταλαβεῖν ὅπως ποιμνήν, ἣν Χριστὲ συνήγαγες, λύκοις παρέδωκας;

Δόξα.

Ἡ θεόφρων σου ποιμνή, βαρβαρικοῖς ξίφεσι, κατατεμνομένη,

προθύμως ἐπεκαλεῖτό σε· Δέξαι τὰ πνεύματα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν Σῶτερ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, τῆς βασιλείας σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες, μόνη τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα· ἧ̄ προσβαλὼν διερῶραγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει καθοπλισθείς, καὶ τῇ πίστει τειχίσας πόλιν τὴν σὴν, τοῖς ἔργοις κατήσχυνας, τοῦ τυράννου τὸ φρούαγμα· ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἐνθέου γενόμενος, τῷ Χριστῷ προσήγαγες, ἐν ταύτῃ τοὺς Μάρτυρας· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀρέθῃ ἀείμνηστε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανάμωμε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχροὺν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· δῖωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ

τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρῶταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς ἄλλος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.* Σὺ γὰρ παρέσχεσ πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. (†523)

Στίχ. Τμηθεῖς, Θεῷ προσῆξε Μάρτυς Ἀρέθας,
Πολλοὺς ὁμοίως Μάρτυρας τετμημένους.
Ἀρέθας εἰκάδι σὺν γνωστοῖσι τετάρτη τμήθης.

Οὗτος ἦν πρῶτος τῆς πόλεως Νεγρᾶς, ἐν Αἰθιοπία, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου· τῆς μὲν Αἰθιοπίας βασιλεύοντος Ἐλεσβαάν τοῦ χριστιανικωτάτου· τῶν δὲ Ὀμηριτῶν, Ἑβραίου τινὸς Δουναάν. Ἡ δὲ τοιαύτη χώρα, παρὰ μὲν τῇ θείᾳ Γραφῇ Σαβὰ λέγεται, παρὰ δὲ Ἑλλησιν Εὐδαίμων Ἀραβία. Τοῦ δὲ Ἐλεσβαάν τὸν Ἑβραῖον ὑποτάξαντος καὶ φύλακας ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ κατασήσαντος, ἐπαναστὰς ὁ Ἑβραῖος, ἀνείλεν αὐτοὺς καὶ πρὸς τὴν Νεγρὰν πόλιν ἀνέδραμεν, ἣν καὶ πολιορκήσας, οὐ δύναμει, ἀλλ' ἐπιπορκαῖς, χριστιανοὺς ἅπαντας ἀνείλεν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Τότε ὁ ἅγιος Ἀρέθας ἀντέστη γενναίως, πρότερον πάντας ἐπιστηρίξας τῇ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστει, καίτοι εἰς ἔσχατον γῆρας ἐλάσας, ὡς μηδὲ δύνασθαι περιπατῆσαι· ὥστε καὶ ὅτε παρεδόθη πρὸς τὸ ἀποτιμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, βασταζόμενος ἀπαχθεὶς ἔχαιρε· καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀποτομὴν λαβῶν, τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη μιᾶς γυναικὸς μάρτυρος, καὶ τοῦ βρέφους αὐτῆς, ἣν ἰδὼν τὸ βρέφος ἐν τῷ πυρί, ἐπιρῶριψαν ἐν τῇ φλογὶ ἑαυτό, τελειοῦται. (†523)

Στίχ. Τῇ μητρὶ πρὸς πῦρ ἠσύχως τεφρουμένη,
Φωναῖς ὑποφελλίζον εἶπετο βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Σεβαστιανῆς. (†96)

Στίχ. Σεβαστιανῇ τῇ τομῇ βλύζει γάλα,
Οὐχ αἷμα καὶ σὰρξ ὡς περ οὔσα πρὸς ξίφος.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ, ἐν πόλει Μαρκιανοῦ διάγουσα ἡ ἁγία μάρτυς Σεβαστιανῇ, διεβλήθη πρὸς Σέργιον ἡγεμόνα ὡς χριστιανή. Ἡ καὶ παραστᾶσα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐπεὶ ὠμολόγησε τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἶναι μαθήτρια καὶ ὅτι τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἐξ ἐκείνου προσήκατο καὶ ἔτοιμος εἶναι καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθανεῖν, ἐν πρώτοις μὲν σφαίραις μολυβδίναις τύπτεται κατὰ παντὸς τοῦ σώματος καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται· ἐν ἧ καὶ ὤφθη ὁ Ἀπόστολος αὐτῇ, λέγων· Εὐθύμει καὶ μὴ λυποῦ· δεῖ γὰρ σε δέσμιον ἀπελθεῖν ἐν τῇ πόλει σου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν. Καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, ἐξαγαγὼν αὐτὴν ὁ ἄρχων τῆς φυλακῆς καὶ κάμινον ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι κατέκρινεν. Ἡ δὲ Ἁγία, ῥιφείσα ἐν τῇ καμίνῳ καὶ ἐφ' ἱκανὸν στᾶσα καὶ ἀβλαβῆς διαμείνασα, ἐξῆλθεν, ὥστε θαυμάζειν πάντας καὶ ἐξίστασθαι. Προσευχομένης δὲ αὐτῆς, γέγονεν ἦχος μέγας ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ χάλαι, ὥστε καὶ τὸ πῦρ σβεσθῆναι καὶ πολλοὺς κινδυνεῦσαι καὶ τὸν ἡγεμόνα φεύγειν μετὰ τῶν λοιπῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ ἡγεμών· Τίς εἶ; καὶ τίνα τὰ κατὰ σέ; καὶ ἐκ ποίας πόλεως τυγχάνεις; Ἡ δὲ Ἁγία ἐσιώπα. Μαθὼν δὲ ἐκ τῶν παρεστώτων, ὅτι ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας ἐστὶ, παρέπεμψεν αὐτὴν δέσμιον τῷ ἐκεῖσε ἡγεμόνι. Ἄγγελος δὲ Κυρίου φανεὶς αὐτῇ, λέγει· Θάρσει θύγατερ Θεοῦ· δεῖ γάρ σε Πομπιανῶ ἡγεμόνι παραστῆναι· ἀλλ' ἐγὼ μετὰ σοῦ εἰμι. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἡράκλειαν, παρέστη τῷ ἡγεμόνι· ὃς καὶ κρεμάσας αὐτὴν ἐπὶ ξύλου, ἀφειδῶς ἔξεεν ἄχρις ὠρῶν τριῶν· καὶ αἱ μὲν σάρκες αὐτῆς ἀποτεμνόμεναι, μύρου εὐωδία ἀπέπεμπον· ἐκείνη δὲ ξοιμένη, σιωπηρῶς προσηύχeto, ὥστε λέγειν σῶμα ἄψυχον πάσχειν. Καταγαγὼν δὲ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ μαγκάνου, θηρίοις ἀφίησι πρὸς βοράν· καὶ λέων ἀπολυθεὶς παμμεγέθης, ἦλθε πλησίον τῆς Ἁγίας· καὶ ἀναλαβὼν ἀνθρωπίνην φωνήν, προστάξει Θεοῦ, ἐπὶ διορθώσει τῶν ἀσεβῶν, τὴν μὲν ἀγίαν εὐφήμει, τοὺς δὲ ἀνόμους ἤλεγχεν. Εἶθ' οὕτω λέαιναν ἀπολύσας κατ' αὐτῆς, οὐδέν τι ἤνυσεν· ἐλθοῦσα γάρ καὶ αὕτη, ἔστη εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς Ἁγίας· καὶ ἴσταντο ἐκάτερα τὰ θηρία ὥσπερ ἄρνια ἄκακα.

Ἀπορήσας δὲ ὁ ἡγεμών, δέδωκεν ἀπόφασιν κατ' αὐτῆς· καὶ ἐξαγαγόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἀπέτεμον τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν, γάλα πηγάσασαν ἀντὶ αἵματος. Τὸ γοῦν ἅγιον αὐτῆς σῶμα σὺν τῇ κεφαλῇ ἐμβαλὼν ὁ δυσσεβῆς εἰς σάκκον καὶ μόλυβδον τριακοσίων λιτρῶν καὶ ἐπιμελῶς ἀσφαλίσάμενος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης ἠκόντισεν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου, τοῦ σάκκου διαρράγέντος, τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας διεκόμισεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ῥηισιτῶ. Ἀμμία δὲ ἡ Συγκλητική, τοῦτο διαμνηυθεῖσα, συνδόσιν εἰλήσασα καὶ μυρίσασα, ἐν ἰδίῳ τόπῳ τοῦ Ῥηισιτοῦ ἐναπέθετο.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μᾶρκος, Σωτήριχος καὶ Οὐαλεντίνος * , κατὰ γῆς συρόμενοι, τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν συνάθλων ἢ τριάς στήλην ἔχει,
Βωῶσαν αὐτῶν τοὺς ἀοιδίμους πόνους.

*** Ἐν τισι Συναξαρίοις ἀπαντᾷ Οὐαλλεντίνια.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀκακίου τοῦ πρεσβυτέρου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀκάκιος προθεῖς σε καὶ ψυχῆς, Λόγε,
Ψυχὴν προέσθαι σοῦ χάριν σπεύδει ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Νέρδωνος, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Πυρὸς κρατῆρι καμίνῳ βεβλημένος,
Κρατῆρα Νέρδων ἐκροφᾷ θείου τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρέθα, ἐγκλείστου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1190)

Στίχ. Φιλαργυρίαν ὅλη ψυχῇ μισήσας,
Εὔρεν Ἀρέθας πλουτισμὸν Παραδείσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Σισώη καὶ Θεοφίλου τοῦ σιωπηλοῦ, ἀσκητῶν τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ἰγ' αἰ.)

Στίχ. Σισώης καὶ Θεοφίλος ἐπιγνώσει,
Σιωπὴν ἀσκήσαντες, Λόγον ὕμνοῦσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐγκλείστου τῶν Σπηλαίων Πσκῶφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1616)

Στίχ. Ἐγκλειστος ἐλεύθερος παθῶν παντοίων,

Ἰωάννης κοῦφος πρὸς Θεὸν ἀνέβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ τοῦ Γέροντος, ἀσκήσαντος ἐν Σιβηρίᾳ. (†1833)

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γως Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τς υ ψι

στὸ οὐρανὸν ἠνεῳξεν ἡμεῖς
στὸ οὐρανὸν ἠνεῳξεν ἡμεῖς
στὸ οὐρανὸν ἠνεῳξεν ἡμεῖς

κράυγα ἀζεδόξα τηδὺνα μείσθ Κυριε

ὠδὴ ε΄

Ἐξέστη τα σὺμπα ντα ἐπι τη θει α

δο ξη σθ σὺ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

νε ε εσ χες εν μη η τρα των ἐπι πα αντων

Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

τοι οισ υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ θ

σα

ὠδὴ ς΄

Τὴν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μδ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **χ** **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δσ λης αυ τσ ι δσ γαρ α πο τσ νυν μα
κα ρι σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **χ** **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τσ και
το ε λε ος αυ τσ εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φοβουμένοις αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

4 **χ** **B8** **ε**ποιησε κρατος εν βραχιονιαυτην διεσκορπισεν υπερηφανς διανοιακαρδια αυτων

ακαρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

5 **χ** **B8** **κ**αθειλεδυναστας αποθρονων και υψωσε ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλεθυντας εξαπειλεκε

ψωσεν ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλεθυντας εξαπειλεκε

θων και πλεθυντας εξαπειλεκε

ν8 ς5

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **χ** **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δ8 χ8 με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ θ σα τα ι ε ρα
 θ αυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ζ'.

Ἦχος Δι-θ

O τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον

ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης
 Χρι στω ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε
 οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α
 εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η
 ης ην δε το σα ρι ον χω ω ρις τσ ς
 των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε
 ε ως ει ει δον

Τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ Μηναίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

A ρε θα πα να οι οι δι με συν τοις συν
 α αθ λοις πρε ε σβεν ε Χρι στω βρα βεν σε ε τω κο
 ο ο σμω ο μο νοι αν και αι ει ρη η νην τω ευ
 σε βει ει ασ κρα α το ρι και βα σι λει ει θε
 ο ο φρο νι Με γα λο μαρ τυς ε εν δο ξε και
 ι λα σμον τοι οις τε λσ ς σι την ι ε ραν υ υ
 μων μνη η μην

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φ θα ρει σαν α νε και αι νι σας την φυ σιν
⊘ Προ πα α το ρος υ περ φυ ως συ υλ λα β
⊘ σα και α πει ραν δρω ως τε κ⊘ σα τον
Ποι η τη ην της κτι ι σε ως υφ ⊘ ρω σθεν τε
ες η ηθ λησαν χο ροι Μα ρ τυ ρων με ελ ποντες
σε της η μων σω ω τη ρι ι ας την α πα ρ χην Θε
ε ο το ο κε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ8

Y μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ

τ8

O σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον κα ταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πληθους της μεγαλωσυυ

νης αα αυ τσ

O τον Αδηνσκυ λε ευσασκαι τον ανθρωπον α να

στησας τη α να στα ασει ει σου Χρι ι στε α ξι

ωσον η μας εν καρθα ακαρδι ι α υ

μνειν και δοξα αα α ζει ει ει ει εν σε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θαα αα ρα

Tην θεοπρεπη σου συγκατα βασιν δοξαζοον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πααρθε ενου και αχωριστος υπηρχεις τω ω

ωω Παααατρι ε παθες ως ανθρωπος και

εκουσι ως υπεμει ενας στα αυρον ανεστης

ε εκ του ουτα αφου ως εκ πασταςδος προ ο ο ο

εεε ελθων ι να σωσής τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

7
9

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω ω του στα αυ ρου

το τε ε ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου

ε ε ε εχ θρου η κτι σις ε ε ε σα α λε

ε ευ θη τω φο ο ο βω ω ω ω σου και ο

Α δης ε σκυ λευ θη η τω κρα α α α τει ει ει ει

σου τους νε κρους εκ των τα φων α νε στη η σας και τω

Λη στη τον Πα ρα δεισον η νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ος

η μων δο ο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Ο δυ ρο με ναι με ε τα σπου ου δης το μνη

μα σου κα τε λα α βον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ

ναϊαι αι αι κες εν ρουσαι δε τον τα φωνα νε ω ω γμε
ε ε νον και μα θουσαι πα ρα του Αγ γε λου το
και νον και πα ρα δο ο ξονον θα αυ μα α πηγ γει ει
λα α αν τοις Α α πο στο ο ο λοις ο τι α
νε στη ο Κυ ρι ι ος δω ρου με νο ος τω ω κο ο
σμων το με ε ε γα ε ε λε ε ε ος

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε
λος

Tην των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυ νου
μεν Χρι στε ε ε ο Θε ε ος και την εν τη Σι ων
δε σπο τι κην ι ε ρου ου ργι ι αν την εν τε λει
των αι ω νων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη
με ε ε ε νη τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο οντας ο
Η λι ος ε φω τι ι σα α ασ τη η ης δι και αι
ο συ υ υ υ υ υ νης προς α νε σπε ρον χει ρα

Ἑωθινόν Ζ΄.

ᾠχος ρη̣ Γα φ

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ι Νη δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η

μει ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας πο λυ σκο

ο ο το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν υφ

ου που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σου ους αλλ

ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η

τας πως τοις ο θο ο νι ι ι οις και αι τω σου ου

δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ι ν ε ε

τε κμη ρα το ο και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι

του ου ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων

και η μεις πι ι στευ σα αν τες α νυ μου με εν σε τον ζω

ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε νε διαγαρ τῶ εκ σῶ
σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτισαι ο Α
δαμ ανακληται ηκαταρανε νε εκρω
ται η Ευαηλευθερωται ο θανατος τε
θαναατωται και η μεις ε ζωοποιηθημεν δι
ο ανυμνυτες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ο ουτως ευδοκησας δοο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψις
Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδο
κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δπρο σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Γδι α
την με γα λην σου δο ξαν ^Π9

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ ^ΔΚυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ
Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^Π9

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ ^Π9

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δο κα θη με νος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^Π9

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^ΔΙ η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
Α μην ^Π9

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δκαι

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταν τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου π ₉

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Δ ₂ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως π ₉

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Δ ₂ Α γι ος ο Θε ος Δ ₂ Α γι ος

Ι σχυ ρος Δ ₂ Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας π ₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Δ ₂

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π ₉

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ ₂ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ ₂ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ ₂ ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας

Σ η με ρονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ^{Πα}λε ε ε η η η σον ^υ_{δλ}

^{Νη ς}Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^υ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψάλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα

σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα αν θρωω πε

τὸ τέλος πε ε ε ε

Τὰ τυπικὰ ὡς φάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.
Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο

γη τος ει Κυ ρι ε ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα

το α γι ον αυ του

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νθ πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ

του

Τον ευιλατευοντα πασαςτας ανο
μια σου τον ιωμενον πασαςτας νοσας οσ

Τον λυτρομενον εκ φθορας την ζωην σου
στεφανον τα σε εν ελεει και οικτιρμοις

Τον εμπιπλωντα εν αγαθοις την επιθυ
μιαν σου ανακαινισθησεται ως αετου η
νεοτης σου

Ποιων ελεημοσυνας ο Κυριος
και κριμα πασι τοις αδικημενοις

Εγνωρισεστας οδους αυτου τω Μωυ
ση τοις υιοις Ισραηλ τα θεληματα αυ
του

Οικτιρων και ελεημων ο Κυριος μα
κροθυμος και πολυελεος ουκ εις τε ελος οσ
γισθησεται ουδε ιστοναι ωναμηνυει

Ουκατατας ανομιων ημων εποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα ν8 α πο

της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

τη ε πι ι τς φο β8 με ν8ς αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σι α να το λαι α πο

δυ σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας

η μων

Κ α θω σ οι κτι ρει πα τηρ υι 8ς ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τς φο β8 με ν8ς αυ τον ο τι αυ

τος ε γ νω το πλασμα η μων ε μνη η σθη ο τι χ8ς εσ

μεν

Α ν θρω πος ω σει χο ορ τος αι η με

ραι αυ τ8 ω σει α ανθος τ8 α γο8 ου τως εξ

αν θη η η σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και 8χ υ

παρξει και ουκ επιγνωσεται ετι τον τον αυ

του

Το δε εελεος τς Κυριου αποτα

ωωνος και εως του αιωνος επι τςφοβου

μενς αυτον

Και ηδικαιοσνη αυτου επι υ

οις υων τοις φυλασσαι την διαθηκην αυ

τς και μεμνημενοιστων εντολων αυτου τς

ποιησαι αυτας

Κυριος εντωουρανω ητοιμασε

τον θρονον αυτου και η βασιλεια αυτου

παντων δεσποζει

Ευλογειτε τον Κυριον παντες οι Αγ

γελοι αυτου δυνατοι ισχυροι ποιουντες τον λο

γον αυτου του ακρσαι της φωνης τον λογον

αυτου

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ τει λει τει ρο γοι αυ του οι ποι ον τεσ το θε

λημα αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα

αυ τει εν πα ντι το πω της δε σπο τει ας αυ τει ευ

λο γει η ψυ χη μτον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τει αι ω νας των

αι ω ωνων α μην

Ε υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μτον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν το ος μη το ο νο

μα το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη

το ο ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε

ε

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος ~~Λατος~~ Βουξ

Δ ο ξα τω Πα τρι καιτω Υι ω καιτω Α γι ω

Πνευμα τι

Α ι νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον αι νε

σω Κυ ρι ον εν τη ζω η η μσ ψαλ λω τω Θε ω μσ

ε ως υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χοντας ε πι υι ους

αν θρωπων οις ουκ ε στισωτη ρι ι α

Ε ξε λε ευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε

πι σρε ψειειςτην γην αυ τσ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λθ ενται παν

τες οι δι α λο γι σμοι αυ τσ

Μ α κα α ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β βο

η θος αυ τσ η ελ πις αυ τσ ε πι Κυ ρι ον τον

Θε ον αυ τσ

Tον ποιησαν τα τον ουρανον και την

γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτη

Tον φυλασσαντα αληθειαν εις τον αι

ωωνα ποιουντα κριματις αδικου μενοις

διδοντα τροφην τοις πεινωσι

Kυριος λυει πεπεδημενες Κυριος

σοφοι τυφλους Κυριος ανορθοικατεραγμα

ενος Κυριος αγαπα δικαιοιαιαις Κυ

ριος φυλασσει τας προσηλυτους

Oρφανον και χηραν αναληψηται και

οδον αμαρτωλων αφανισει

Bασιλευσει Κυριος εις τον αιωωνα

ο Θεος σωσιων εις γενεαν και γενεαν

Kαι νυν και αι και εις τας αιωνων

αιωνων αμην

OΜονογενης Υιος και Λογος Θε

ου α θα να τος υ πα ρ χων και κα τα δε ξα με
 νος δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κϛ και α ει πα ρ
 Θε ν Μα ρι ι ας α τρε π τως εν αν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι σε ε ο Θε ος θα να α τω
 θα να τον πα τη σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος
 συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι και τω Α γι ω
 Πνε ευ μα τι σω σον η μα α α α α α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος Πα ρ

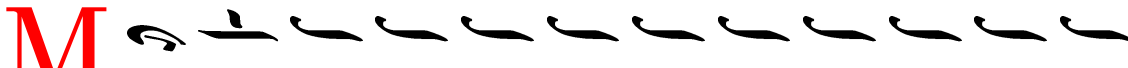
Εν τη βασι λει α σϛ μνη σθη τι η μων
 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βασι λει α σϛ
 Μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι
 αυ των ε στιν η βασι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θν τες ο τι αυ τοι πα

ρακληθησονται

M α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σι σι την γην

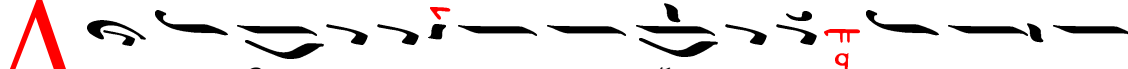

M α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

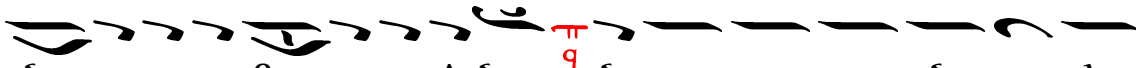

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

ται

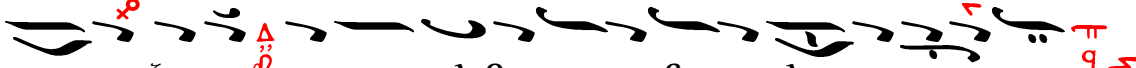

M α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ

τοι ε λε η θη σον ται

Δ ι α βρω ω σε ε ως ε ξη γα γε τς πα ρα

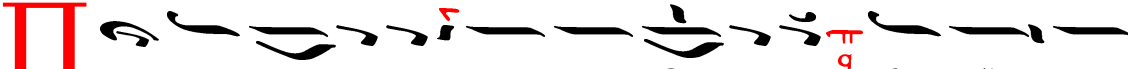

δει σς ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α σταυ ρς δε τον λη

στην αν τει ση γα γε Χρι στο ος εν αυ τω μνη σθη τι ι

μς κρ α ζον τα ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει ει α α σς

M α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α

ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται

Π ρο σκυ νω ω σς τα πα θη μα τα δο ξο λο

γω και την Α να α στα α σιν ^π9 συν τω Α δαμ και τω λη
στη ^Δ2 με τα φω νης α να βο ω ω σοι λαμπρας ^π9 μνησθη
τι μ8 Κυ ρι ε ^Δ2 ο ταν ελ θησεν τη βασι λει ει α α
σ8 ^π9 ^π9

Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται ^Δ2

Ε σταυ ρω ω θηης α να μαρ τη τε ^π9 και εν μνη
μει ω κα τε τε ε θης ε κων ^π9 αλλ ε ξα νε στησως Θε
ος ^Δ2 συ νε γει ρασσε αυ τω ω τον Α δαμ ^π9 μνησθη τι μ8
κρα ζοντα ^Δ2 ο ταν ελ θησεν τη βασι λει ει α α σ8 ^π9 ^π9

Μ α κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε
κεν δι και ο συ νης ^Δ2 ο τι αυ των ε στιν η βα
σι λει α τωνου ρα νων ^Δ2

Τ ον να ο ον σ8 τον του σω ματος ^π9 τη τρι η
με ρω α να στη η σας τα φη ^π9 συν τω Α δαμ τ8ς εξ Α

δαμ ^Δ_{δλ} εξ α νε στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ^π₉ μνη σθη τι

μικραζοντα ^Δ_{δλ} ο ταν ελ θησεν τη βασι λει ει α α σα ^π₉ ^χ

M α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι ^Δ_{δλ} και ει πω σι παν πο

νη ρον ρη μα καθ υ μων ^χ ψευ δο με νοι ε νε κεν ε

μου ^Δ_{δλ}

M υ ρο φο ο ροι οι ηλ θον κλαι ουσαι ^π₉ ε πι το

μνη μα σα Χρι στε ε ο Θε ος ^π₉ λι αν πρω ι και εν λευ

κοις ^Δ_{δλ} ευ ρον Αγγε λον κα θη με νον ^π₉ τι ζη τει τε κρα

ζοντα ^Δ_{δλ} εξ α νε στη Χρι στος μη θρη νει ει τε λοι πο ον ^π₉ ^χ

X αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υμων πο λυς εν τοι σου ρα νοις ^Δ_{δλ}

O ι Α πο ο στο λοι σα Κυ ρι ε ^π₉ ε πι το

Ο ρος ου ε τα α ξω αυ τοις ^π₉ πα ρα γε νο με νοι Σω

τηρ ^Δ_{δλ} σε ι δον τες προ σε κυ νη σαν ^π₉ ους και εξ

α πεσ τει λας εις τα ε θνη δι δασ κειν και βα πτι ι ζειν αυ

τδ ςς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ον Πα τε ε ρα α προ σκυ νη σω μεν και τω Υι

ω δο ξο λο γη η σω ω μεν και το Πα να γι ον ο

μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν κρ α ζον τε ες

και λε γον τες πα να γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η

μα ας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω να ι ω

νων α μην

Τ ην Μη τε ε ρα α σα προ σα γει σοι εις ι κε

σι αν ο λα ο ος σα Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ

τοις τς οικ τιρ μς σδ ος η μι ιν α γα θε ι να σε

δο ξα ζο μεν τον εκ τα φθ η μι ν α να τει ει λα αν τα

α α α

λα αν θρωω πε π ₉

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Tας αλ γη δο ναστων Α γι ων ας υ περ σθ ε
παθον δυ σω πη η θη τι Κυ ρι ε π ₉ και πα σας η μων τας
ο δυ νας Δ ₂ ι α σαιφι λανθρω πε δε ο ο με ε θα π ₉

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{2}{9}$ Δι - θ

Mνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ ₂ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τσ Κυ ρι σ
Προ οδρο με θ ₂ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ₂ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον θ ₂
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων θ ₂ ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι Δ ₂ τον αι ρον τα την α μαρ

τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ πι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι αι τϷ με νος η μιν
ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϷ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο

ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ντι δι α σϛ πασιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-θ.

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ἶ Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος
ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α
τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας ^{π ρ}

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α
θα α να α τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η

μας ^{π ρ}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ^{ρ ρ} και Α γι ω
ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μη ην ^{π ρ}

Α γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε
ε η η σο ον η η η η μας ^{π ρ}

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα}
ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
μι ι ι ις

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι A

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο A γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα}
α α α α α α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι A

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο A γι ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

Α Πα α α α α α χα α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι ι ος Α

Κε θα α α α χα α α α α να α α α

Μ **Κε** λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Ε Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α

Μ **Πα** α α α α α α α α α α α α ας **Μ** **Πα**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΗ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ' 22)

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἧ Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. θ΄ 6-11).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος 4 Κε 6

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Χ Ζη Κυ ρι ος και ευ λο γη τος ο Θε ος μϑ
 και υ ψω θη τω ο Θε ος της σω τη η η ρι
 ι α α ας μϑ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Χ Ο Θε ος ο δι δας εκ δι κη σεις ε μοι και
 υ πο τα ξας λα ϑ ϑ ϑ ϑς υπ ε ε ε με

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α α α α

σοι οιοι οιοι Δ
22

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος 4/8 Πα

Ο Πα
ι οιοι οιοι οιοι οιοι τα α α Χε ρου ου βι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ Κε
υ υ υ υ υ υ υ υ υ σπι M Πα
ι ι ι ι ι μ υ υ σπι ι κω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ως q ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες q και αι αι αι αι
τη ζω ο ο ποι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι ζω
ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α
α α α α α δι ι q τον τρι σα α α α γι
ι ι ι ι ι ι ο ο ο ον q υ υ υ
υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α Πα

δο ον τε ε ε ες ^Μ πα α α α α α α α ^{Πα}
α σααν ^Π την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι
ι ι βι ο ^{Δι} τι κη η η η η η η ην ^{Πα} α πο
θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα

α α αν ^Π

^{Πα} Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ^{Κε} ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α ^{Πα} των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι ^Π

^{Πα} Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α

α α τω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ουου με νον

τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν ^Π Α α α λ η λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α ^Π

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϷ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϷ Κυ υ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϷ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 9}

Π ^{Δι} α ρα α σχϷ Κυ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϷ Κυ ρι ε ₂₂

Π ^{Πα} α ρα α α σχϷ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _{Δ 9} μϷ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϷ _{Δ 9} ^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ ψη ης

μϛ

Α Πα γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Δι Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μϛ ς ς ς ς και κα

Μ Πα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ

υ υ ψη η η ης μϛ

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα Δι

Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π 9

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος οϛ ^{Δι}

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π 9

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^{Δι} πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης οϛ ^Π ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

σοις ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις ^Π 9

Α^Μ α μην ^Π 9

Α^Μ α α α μη η η η η η η ην ^Π 9

Πα

α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ι ι

ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο

ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σα α α αν την ο

ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε ε ε

ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε ε

ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϥ πδ ' , Ιανουαρίου κγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϥ 4 γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τή ημέρα τών κατά κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστιν, παρ' έμου Ιωάννου, κατά τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ϥ Πα ϑ

Α

ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α

λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε

τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την

α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι

πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρα α α τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ

ϛ ϛ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω

τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρσ ς βι μι
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
 γο ο ο τε ε ε κς ς ς ς σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

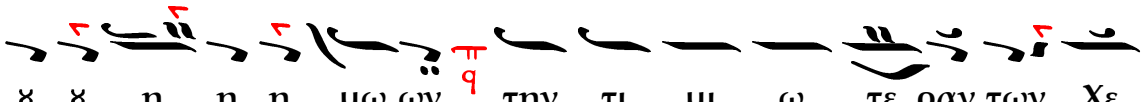
(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

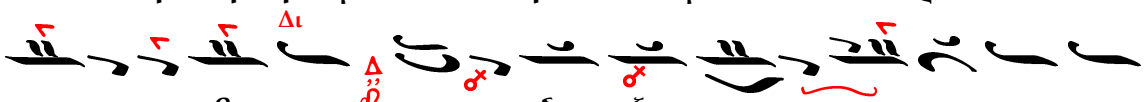
Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνουῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερικῇ.

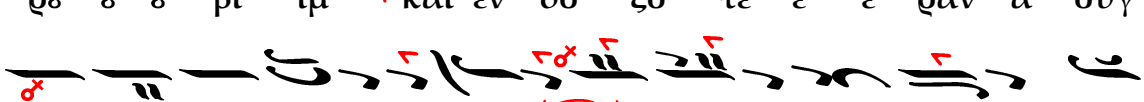
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

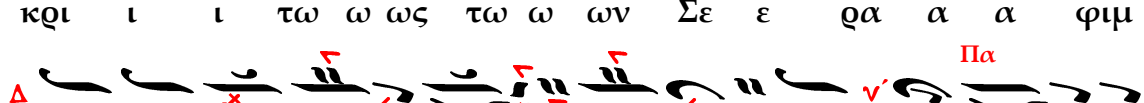
Ἦχος Πά φ

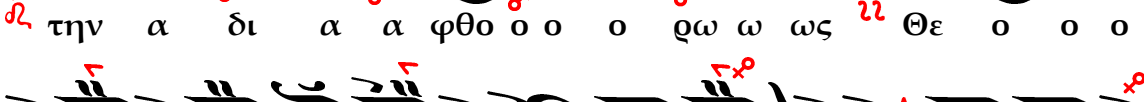
Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ο ν
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τς ς Θε ε ε ς

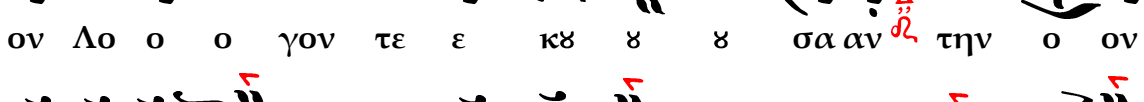

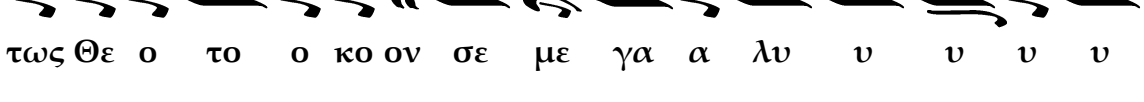
 ς ς η η η μων την τι μι ω τε ραντων Χε

 ρ ς ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ

 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φμι

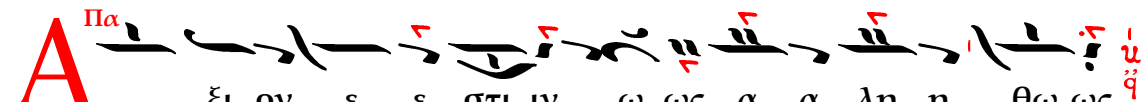
 την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο

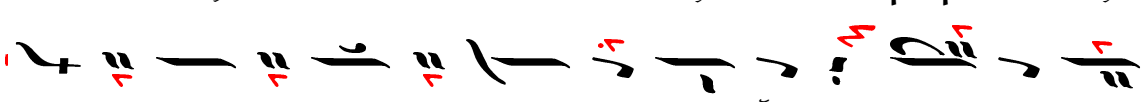
 ον Λο ο ο γον τε ε κ ς ς σα αν την ο ον

 τως Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ

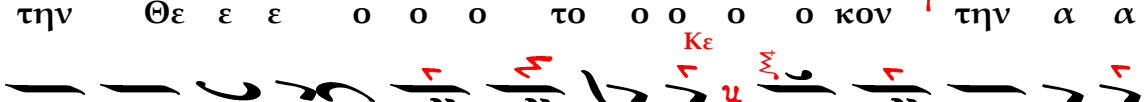
 νο ο ο ο με ε ε εν

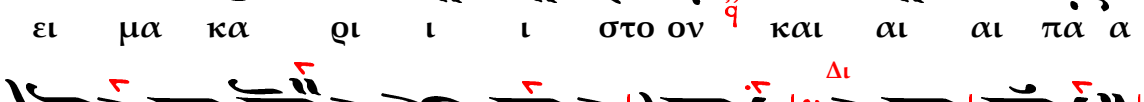
Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος Πα ρ

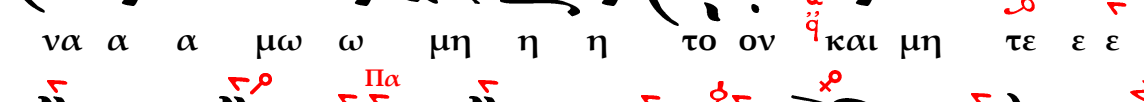

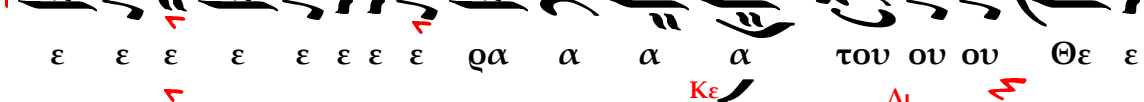
 Α ξι ον ε ε στι νω ως α α λη η θω ως

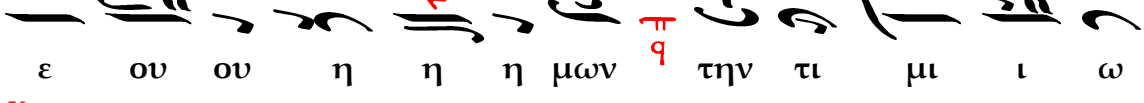
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε

 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κο ον την α α

 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α

 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε

 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω

 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι μι

και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ου ου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου. (ιδ' αἰών).

Ἦχος 4̣ Κε

Ζ - 6̣
Ϟ - 7̣

A ι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ον
 ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω
 ς ρα α α α α νω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ
 τω ων ς ς ς ς ρα α α νω ω ω ω ω ω
 ων ε ε χε ε ε ε ε ε χε ε ε ε εκ
 τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ω ω
 ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ρα α εκ των
 ς ς ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ς α α α α α α
 α α α α α α α α α α α λλε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ς α α α α α α ι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε

M α α ^Πα α α α α α α α α α α α α α α α

M α α α λ λ η λ ϑ ι ι α α α α α α α α α α α α α α

α α ^Δα α λ λ η λ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πα ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α

α α

α α ^Πα

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ϑ ϑ ϑ ϑ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

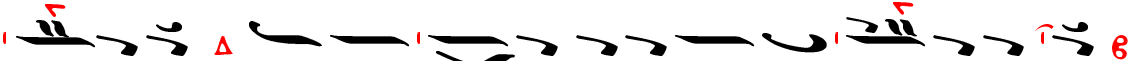

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϑ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ο ς ^Δ